

عنوان مقاله:

مقایسه پارامترهای بیلان آبی در اراضی شالیزاری سنتی و تسطیح شده شهرستان قائمشهر

محل انتشار:

فصلنامه آب و خاک، دوره 26، شماره 4 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

علی شاهنظری

میرخالق ضیاء تبار احمدی

قاسم آقاجانی

خلاصه مقاله:

برنج پس از گندم مهمترین محصول کشاورزی در جهان می باشد و ایران با تولید حدود دو میلیون تن برنج در سال از این نظر دارای جایگاه ویژه ای است. با توجه به بحران خشکسالی و مصرف بالای آب در اراضی شالیزاری، ارایه راهکارهایی برای افزایش راندمان های آبیاری می تواند بسیار مفید واقع گردد. در این راستا، هر ساله اراضی شالیزاری زیادی در استان های شمالی کشور تسطیح می شوند که در این مطالعه نقش تسطیح اراضی بر پارامترهای بیلان آبی، راندمان مصرف آب و بهره وری آب مورد بررسی قرار گرفته است. این تحقیق در شهرستان قائمشهر (استان مازندران) و با مقایسه دو زمین سنتی و تسطیح شده شالیزاری به مساحت های ۹/۱ و ۶۷/۵ هکتار برای وارپته زودرس طارم محلی انجام شده است. دبی های ورودی و خروجی به وسیله پارشال فلوم های سه اینچی اندازه گیری و برای تعیین تبخیر و تعرق و نفوذ عمقی از دو عدد لایسیمتر ته باز و یک عدد لایسیمتر ته بسته به ابعاد ۵۰ در ۵۰ در ۵۰ سانتی متر در هر یک از تیمارهای مورد آزمایش، استفاده شد. نتایج نشان داد که در اراضی سنتی و تسطیح شده شالیزاری به ترتیب، راندمان مصرف آب ۹/۶۲ و ۷۳ درصد، بهره وری از آب ۴۷۶/۰ و ۵۷۵/۰ کیلوگرم بر مترمکعب، تبخیر و تعرق ۲/۴۶۸ و ۵/۴۷۷ میلیمتر و نفوذ عمقی ۳/۱۹۶ و ۸/۱۴۷ میلیمتر گردید با توجه به بررسی پارامترهای بیلان، می توان نتیجه گرفت که کاهش ۲۵ درصدی پارامتر نفوذ عمقی در اراضی تسطیح شده در مقایسه با اراضی سنتی، عامل افزایش ۱۰ درصدی راندمان آبیاری است.

کلمات کلیدی:

برنج، تبخیر و تعرق، راندمان مصرف آب، بهره وری آب، نفوذ عمقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1389131>

